

hogy a legközelebbi ülést az elnök csak akkor hívja össze, ha fontosabb színházi ügyben kell határozni.

* Krammer Teréz vendégszereplése

A színházi iroda jelenti: A legteljesebb siker, méltányos elismerés járt mindenkor *Krammer Teréz* működésével, érthető következőleg, hogy páratlan érdeklődéssel várja vendégszereplését a szegedi közönség. Akár mint dalénekesnő, — Krammer Teréz egyik büszkesége volt a Magyar Királyi Operaháznak, a bécsi Hofopernek, a Volksopernek ép úgy, mint jelenleg a Népopérának, amely a Wagner előadások egyik oszlopát becsüli benne. Pénteken a *Trubadur*-ban éneklj Leonorát, szombaton a *Denevér*-ben Rosalindát.

* **Herczeg Ferenc : Az ezredes.** A színházi iroda jelenti: Két esztendeje, hogy Herczeg Ferenc nem szolt a színpadról a közönséghez. Legutóbbi darabja Éva boszorkány volt s azóta a szerzőt elhódította a regényírás, a lapszerkesztés és a legháládatlanabb foglalkozás, a politika. Most aztán újra a közönség elé lép új darabjával, *Az ezredes*-sel, amely szerdán kerül bemutatásra. Az ezredes vigjáték. Témáját Herczeg Ferenc

egyik legjobb regényéből, a Huszti Husztból merítette. Rendkívül érdekes a téma miliője, sok mulatságos, groteszk részlet tartja, de ami a legfontosabb: a cselekménye izgalmasan érdekes. A magyar uri középosztálynak — amelynek Herczeg egyik legjobb ismerője — sok karakterisztikus figurája vonul fel benne, de az alakokat részben idegen, amerikai, miliőbe állította a szerző. Az első felvonás Amerikában, a Wild-Westen játszódik, a másik kettő a Huszték Fiume melletti villájában. Pompás szerepekkel van tele a darab. Az ezredes *Körmendy Kálmán* játszsa, aki nagy ambícióval készül szerepére, melyben a gentleman formái közül folyton kiütözközik a proletár bárdolatlanságai. Az egyik női főszerepet, Kathe, *Szohner Olga* művészetére van bízva. Kitiűnő alakításra van alkalma *Heltai Jenő*nek, a konzerv Huszton alakjában, nemkülönben *Solymosi-nak*, aki mint John egyik legjobb szerepéhez jut. Vezetőszerepben lép a közönség elé *Gömöri Vilma*, az egyik Huszti leányt játszva, továbbá *B. Baróti József*, *Szathmáry, Petheő, Mihó, Palma Tusi* egy kis hajadon hisztérikát játszik pompás megfigyelőképességgel. A bemutató iránt máris nagy az érdeklődés.

Már birságot is fizetünk, amiért — nincs víz!

(A vízvezetéki mizériák és a háztulajdonosok. — Vizsgál a mérnökség és birságot a tanács.)

(Saját tudósítónktól.) A februári közgyűlés a vízmizériák orvoslása céljából tudvalevően bizottságot küldött ki azzal a megbizatással, hogy a mérnökséggel együtt vizsgálja felül a vízvezeték és a vizsgálat eredményéhez képest tegye meg aztán a hatóság a szükséges intézkedéseket. A közgyűlés egyértelműen állást foglalt a tanácsnak a vízvezeték éjszakai elzárására vonatkozó intézkedése ellen és annak a kívánságának adott kifejezést, hogy ha a bizottság a vizsgálat alapján szükségesnek látja az éjszakai elzárás megszüntetését, a tanács nyomban vonja vissza az erre vonatkozó rendeletét.

A mérnökség a tanács utasítására már akcióba is lépett, amiben azonban ismét aligha lesz köszönet. Sem a háztulajdonosok, sem a közönség részéről. A mérnökség ugyanis azt a javaslatot tette, hogy a tanács fogadjon föl néhány munkást, akikkel a víz-hálózatot megvizsgáltatják, mert a mérnökség véleménye szerint a fagyokozta csőrepedések miatt nem funkcionál a vízvezeték úgy, amint kellene, helyesebben sehogyse. A csőrepedéseken keresztül aztán elfolyik még az a kevés víz is, ami a víztoronyból a hálózatba szivárog. Másrészt azt mondja a mérnökség, hogy a háztulajdonosok nemtörődömsége is egyik legfőbb oka annak, hogy Szegeden állandó vízmizériák vannak. És mit tesz most a tanács? Előveszi a szabályrendeletet és papirosról akarja elintézni a vízkérdést olyanformán, hogy — *bizottsággal fenyegeti meg az összes háztulajdonosokat, ha a házukban levő vízvezeték nem hozatják rendbe.* Szigorúan meghagyta a mérnökségnek, járják be az összes házakat és ahol hibát találnak a vízvezeték körül, jelentsék föl a háztulajdonost. Ha ez a vízvezeték nem javíttatja ki, ami a tanács szerint a szabályrendelet értelmében kötelessége, akkor négy korondtól száz korondig terjedő pénzbírságot rónak ki az illető háztulajdonosra.

A vízmizériák orvoslásának tehát ezt a legújabb módját eszelte ki a tanács. Hogy

ezzel a bajokon semmit sem segít — bár a háztulajdonosoknak valóban kötelességük vízvezetékük rendbentartása — azt a laikus is látja rögtön. A formulája ugyanis ennek az, hogy a mérnökség fölszólítja a háztulajdonosokat — természetesen ha a vízvezetékben hibát talál — hogy a hibát javíttassák ki, mert ellenkező esetben megbírságot ják. Már most mi történik? Tegyük föl, hogy a háztulajdonosoknál mindenütt rossz a vízvezeték. Miután ezt hetekig tartott járkálás után konstatálták, most ismét hetekig, sőt hónapokig tartó járkálás következik, hogy melyik háztulajdonos hogyan csináltatta meg a vízvezetékét. Ennek az elbírálását sem rendőr, sem más városi alkalmazott nem végezheti, ez tisztára mérnöki munka, annyi embere pedig nincs a városnak a mérnökségnél, hogy ezt az ellenőrzést a szükséges, rövid idő alatt végig fogatosíthassák. De ez csak az egyik része a dolognak. A másik az, hogy a vízvezetéki hibák, egyesek megbírságolása ellenére is épp úgy megmaradnak továbbra is, mint eddig.

A zürzavar és fölfordulás tehát még nagyobb lesz és a közönség sinyli tovább a vízvezeték átkos mizériáit. Az éjszakai elzárásra vonatkozó intézkedését azonban a tanács a világért sem vonná vissza. Ezt nem! Inkább pusztuljon szomjan a lakosság, inkább hamvassza el a tűz az egész várost, de a vízvezeték elzárásához ragaszkodik az utolsó lehelletéig.

A mexikói kavarodás. Washingtonb jelentik, hogy a hatóságokhoz érkezett megbízható közlések szerint *Bentont, aki fegyvertelen volt, Villa hivatalos szobájában lőtték agyón.* Az előszobában már két órája várt, hogy Villa tábornokhoz bejuthasson és mikor belépett a szobába, lövés érte a gyomrán. Bár ez az első lövés is halálos volt, még több golyó is érte. *Nogalesből* érkező távirat szerint *Garranza* tábornok megtagadta, hogy fölvilágosítást adjon *Bryan* államtitkárnak Benton halála felől, mert ez angol állampolgár. Megígérte azonban, hogy az eltűnt *Busch* német-amerikai polgár ügyében vizsgálatot indít. — *El-Pázóból* jelentik: Két katonai sebészorvost bíztak meg Benton holttestének megvizsgálásával. — *Mexikóból* jelentik: Angol alattvalók tegnap tartott nagygyűlésükről táviratot intéztek *Grey* angol külügyi államtitkárhoz, melyben kérik, hasson oda az angol kormánynál, hogy *Benton ügyét szigorúan megvizsgálják.*

Nyomuk veszett a debreceni merénylőknek.

(Avramot és Mandaseszku előzetes letartóztatásba helyezték. — A bukaresti rendőrség legújabb jelentése.)

(Saját tudósítónktól.) A romániai vizsgálat körül szövődik immár a pokolgépes merénylet ügye. Már csak a romániai eredményben bizakodnak, vagy még abban se nagyon. A bukaresti rendőrség ma éjszaka jelenti, hogy *Avramot* és *Mandaseszku* ki nyomozta és mind a kettőt előzetes letartóztatásba helyezte. Ugyancsak az igazi tettesekről is jelent valamit a bukovinai rendőrség, azt, hogy *nyomuk veszett.* Amikor a tetteseknek úgy vész a nyomuk, hogy semmi pozitív nyomós bizonyíték előzőleg nem akadt, az esetben bizony nem is olyan holt bizonyos, hogy azok a bizonytalanok voltak-e a tettesek. Furcsa a jelentés ama része is, amelyben a bukovinai rendőrség elmondja, hogy két embert előzetes letartóztatásba helyezett, ellenben az igazi tetteseknek nyomuk veszett. Ugy látszik, hogy a letartóztatott Avram és Mandaseszku nem is az igazi tettesek. A román főváros főkapitánya szerint a merénylők a bukaresti *Minerva*-szállóban voltak, de amikor megtudták, hogy üldözik őket, automobilon elmenekültek.

A mai napon még ezek a jelentések érkeztek:

A ROMÁNIAI VIZSGÁLAT.

Bukarest, március 2. A rendőrség azt állítja, hogy a *debreceni merénylet tetteseit nem tudta elfogni*, mert azok megszöktek Oroszországba. Ha azonban még Románia területén volnának, föltétlenül le fogják tartóztatni őket, mert *személyük és szereplésük egészen tisztán áll a rendőrség előtt* és minden intézkedést is megtettek, hogy a merénylőket, ha még Romániában vannak, elfoghassák.

A rendőrkapitány tegnap a prefekturára kérette a bukaresti és külföldi lapok tudósítóit és a következőket közölte velük:

A bukaresti rendőrség már február 25-én, amikor megkapta a csernovitzi rendőrség táviratát, megkezdte a nyomozást a tettesek kikutatására. A csernovitzi rendőrség arról értesítette a bukaresti főkapitányságot, hogy *két embert gyanúsítanak a tett elkövetésével*, még pedig *Mandaseszku Szilviót* és *Avram Tódort*, akiknek román utlevelük volt s akik az osztrák határon átszöktek Romániába. A kapott adatok alapján a bukaresti rendőrség még aznap este elfogta Avram Tódort, aki kijelentette, hogy *ő átadta utlevelét Katareu János egyetemi hallgatónak*, de nem tudta, hogy Katareu milyen célra akarja fölhasználni.

Másnap letartóztatta a rendőrség *Mandaseszku Szilviót* is, aki harmadéves bölcsészethallgató. *Mandaseszku* kijelentette, hogy az egyetemen ismerkedett meg *Katareuval*, aki arra kérte, hogy szerezzen neki utlevelet, mert *fontos misszióban Románia érdekében Besszarábiába kell utaznia.* *Mandaseszku* eleinte visszautasította ezt a kérést, de később *Katareu* könyörgésére mégis teljesítette.

Avram orosz ember és kocsis Bukarestben. Utlevelét 1913. november 25-én állította ki a bukaresti rendőrség, *Mandaseszku Szilvió* utlevelét pedig a múlt év december 30-án. *Avram is, Mandaseszku is tehát Katareunak adták át utlevelüket.*

Avram *Katareuval* egy *Kirilov* nevű orosz ember házában ismerkedett meg. Ez a *Kirilov* egyik cinkosa *Katareunak.*

Február 25-én reggel tízenegy órakor a rendőrség már tudta, hogy *Katareu automobilon elutazott Bukarestből.* Szökéséről a következő részleteket tudták meg: